

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-103/2024-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Blanše Turić, članica vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Tajane Šimunović, u upravnom sporu tužitelja AŽD Praha s. r. o. Žirovnická 3146/2, Záběhlice 106, Prag, Češka Republika, kojeg zastupa opunomoćenik Tonči Ravlić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ravlić & Partneri d. o. o., Gundulićeva 31, Zagreb, protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška 43/IV, Zagreb, koju zastupa predsjednica Maja Kuhar, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba HŽ Infrastruktura d. o. o., Mihanovićevo 12, Zagreb i Altpro d. o. o., Orahovac 4, Zagreb, kojeg zastupa Boris Voščun, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 11. lipnja 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj zahtijeva poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave KLASA: UP/II-034-02/23-01/53, URBROJ: 354-02/14-23-7.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Tužena Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave (dalje: Državna komisija) je pobijanim rješenjem odbila žalbu tužitelja kao i zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova žalbenog postupka.
2. Tužitelj je protiv Državne komisije podnio tužbu na temelju odredbe članka 22. stavka 2. točke 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) i članka 434. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16., 114/22., dalje: ZJN 2016).
3. Tužitelj u tužbi ističe da je datum donošenja rješenja očito pogrešan, s obzirom na to da je žalba tužitelja podnesena 7. veljače 2024. pa rješenje kojim se očituje o žalbi nije (moglo biti) doneseno 18. ožujka 2022. Izlaže kronologiju predmetnog

postupka javne nabave te naglašava da je naručitelj donio odluku o odabiru u izvršenju presude ovog suda poslovni broj: UsII-162/23 od 9. studenoga 2023. kojom je poništena odluka tuženika KLASA: UP/II-034-02/22-01/638, URBROJ: 354-02/14-22-8 od 20. listopada 2022. i odluka o odabiru ekonomski najpovoljnije ponude broj: 3-334/22-P od 7. rujna 2022. naručitelja HŽ Infrastruktura d. o. o. Zagreb. Tužitelj u tužbi tvrdi da je navedena odluka poništena iz razloga jer je došlo do pregovaranja, a da je naručitelj donio novu odluku o odabiru i opet izabrao ponuditelja Altpro d. o. o. nakon što je opet pozvao da izmjeni ponudu koja je nezakonita i koju ponudu je naručitelj bio obvezan odbiti. Navodi da je tuženik na navedenu nezakonitost (nedopušteno pregovaranje) trebao paziti po službenoj dužnosti, što nije učinio. Nadalje navodi da bi (očito) bila nevažna činjenica da naručitelj to čini i u ovom postupku, odnosno da postupanje naručitelja koji i dalje dva puta poziva da „ispravi i dopuni“ tzv. „grčku referencu“ smatrajući da takvo postupanje ne predstavlja pregovaranje. Tvrdi da je navedeno postupanje, iako je rok za dostavu ponuda nesporno istekao, nezakonito i da tuženik očito ne primjenjuje odredbu članka 404. stavka 2. točke 6. ZJN 2016. Smatra da su tuženik i naručitelj postupili protivno Zakonu i pravnom shvaćanju Visokog upravnog suda.

4. Tužitelj navodi da je u upravnom sporu broj: UsII-162/23 u kojem je donesena presuda kojom je poništeno ranije rješenje tuženika i sama odluka o odabiru nadležni sud izričito naveo da je naručitelj nezakonito ocijenio da bi odabrani ponuditelj ispunio tražene uvjete i dostavio dokaze kako je određeno dokumentacijom o nabavi i to: 1) jer u izjavi kojom Elektrocentar Petek d. o. o. stavlja svoje resurse na raspolaganje nije navedena vrijednost tog dijela radova, iako je to traženo dokumentacijom o nabavi, 2) jer dostavljene potvrde sadrže dijelove koji nisu pisani latiničnim pismom, iako je to traženo dokumentacijom o nabavi, 3) jer dostavljene potvrde ne sadrže datum puštanja opreme u komercijalnu upotrebu, iako je to traženo dokumentacijom o nabavi, 4) jer je referenca Grčke državne željeznice potpisana samo po jednom članu konzorcija pa se postavlja pitanje ovlaštenja za potpisivanje potvrde, što je naručitelj morao provjeriti, a to nije učinio. Zatim tužitelj citira točku 66. presude poslovni broj: UsII-162/23 od 9. studenoga 2023.

5. Tužitelj navodi da se ne može uvažiti naknadno dostavljena referenca i da odabrani ponuditelj nije dokazao iskustvo traženo prema uvjetima dokumentacije o nabavi i da se taj propust više ne može popraviti nakon isteka roka za dostavu ponuda. Tužitelj ponavlja da je nadležni sud zaključio da je naručitelj pogrešno ocijenio ponudu odabranog ponuditelja valjanom te da postupak očito nije proveden u skladu s uvjetima i zahtjevima dokumentacije o nabavi ni ZJN 2016. Navodi da je naručitelj 22. prosinca 2023. opet tražio od Altpro d. o. o. zahtjev za dopunu, razjašnjenje, upotpunjavanje ili dostavu nužne informacije u odnosu na „grčku referencu“ pa da je odabrani ponuditelj dostavio 28. prosinca 2023. potvrdu u kojoj je upisana vrijednost izvedenih radova 846.313,22 eura. Navodi da je naručitelj opetovano pozvao odabranog ponuditelja 18. siječnja 2024. da dostavi novi popis izvršenih radova s ispravljenom vrijednosti izvedenih radova te da je odabrani ponuditelj dostavio novi popis u kojem je naznačena vrijednost izvršenih radova 846.313,22 eura.

6. Nadalje tužitelj ističe da je odabrani ponuditelj jednu te istu referencu koristio i u drugom postupku javne nabave i da manipulira referencom ovisno o traženjima i uvjetima iz javne nabave. Zatim se poziva na odredbu članka 404. stavka 2. točku 6. ZJN 2016 i naglašava da se na osobito bitne povrede pazi po službenoj dužnosti te se poziva na navode iz svoje žalbe. Poziva se na praksu tuženika i sudova te citira i

komentira dijelove odluka pa ponovo citira točku 66. obrazloženja presude ovog suda poslovni broj: UsII-162/23 te tvrdi i ukazuje da pristup i postupanje tuženika i naručitelja ima značenje i učinak pravnog nasilja, jer da je protivan pravomoćnoj sudskoj presudi. Navodi da je tuženik i ostale navode tužitelja ocijenio neosnovanim te da je neprihvatljivo tumačenje da bi se svi ti nedostaci mogli samo tako ispravljati sve dok odabranom ponuditelju konačno ne omogući pobijedu u ovom postupku.

7. Tužitelj tvrdi da naručitelj nije ovlašten naknadno pozivati odabranog ponuditelja na ispravke i dopune ni uopće uzimati u obzir te dokumente prilikom pregleda i ocjene ponuda i da u suprotnom naručitelj nije pravilno primijenio članak 293. stavak 1. ZJN 2016 u odnosu na dostavljene dokaze te da ovakvo postupanje predstavlja zabranjeno pregovaranje iz članka 293. stavka 2. ZJN 2016. Tvrdi da takvim stavom tuženik zapravo ohrabruje naručitelje da slobodno biraju koje će dijelove vlastite dokumentacije o nabavi poštivati, a koje neće, čime se otvara mogućnost zabranjene manipulacije. Predlaže održati ročište te poništiti rješenje tuženika uz nalog naručitelju da tužitelju u roku od 8 dana naknadi troškove upravnog spora i troškove žalbenog postupka.

8. Državna komisija u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj točno navodi da je datum rješenja očito pogrešan, ali da isto nije od utjecaja na zakonitost samog rješenja jer da se radi o očitj grešci u pisanju jedne brojke na način da je umjesto 18. ožujka 2022. trebalo pisati 18. ožujka 2024. Navodi da, unatoč navodu iz točke 66. pobijane presude, iz iste ne proizlazi da je naručitelj u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda bio dužan odbiti ponudu ranije odabranog ponuditelja jer da iz te presude proizlazi da sud povredu iz točke 66. presude nije smatrao osobito bitnom povredom postupka iz članka 404. stavka 2. točke 6. ZJN 2016 čije bi utvrđenje rezultiralo poništenjem postupka javne nabave. Navodi da upravo suprotno, iz presude proizlazi da je sud razmatrao udovoljava li ponuda odabranog ponuditelja zajedno sa dostavljenim pojašnjenjima ponude, uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi. Navodi da sud u presudi analizira činjenice iz postupka pregleda i ocjene ponuda (dostava ispravljenog ESPD obrasca, pozivanje na dostavu i dopunu ažuriranih popratnih dokumenata) te na temelju svega navedenog (točka 69.) zaključuje da odabrani ponuditelj nije dostavio dokaze da je upravo on izvođač koji ima iskustva u izvođenju radova u sličnim uvjetima odnosno da je obavio radove na modernizaciji i/ili rekonstrukciji i/ili nadogradnji i/ili obnovi i/ili izgradnji željezničkih cestovnih prijelaza, kako je traženo točkom 4.3.a dokumentacije o nabavi.

9. Nadalje navodi tuženik da se ne radi o nedopuštenom pregovaranju zbog kojeg bi trebalo odbiti odabranu ponudu da je vidljivo i iz činjenice da se pojašnjavala i upotpunjavala referenca koja je bila navedena u prvotnoj ponudi i koja se odnosi na ugovor izvršen prije isteka roka za dostavu ponuda. Navodi da se radilo o činjenicama koje su nedvojbeno nastale prije isteka roka za dostavu ponuda i koje su takve kakve jesu, a za koje je u postupku pregleda i ocjene ponuda samo trebalo utvrditi pravo stanje stvari odnosno dokazati koji su to točno radovi i u kojoj vrijednosti bili izvršeni u okviru ranije izvršenog ugovora (istinitost potvrde) jer da je naručitelj utvrdio nelogičnosti u dostavljenoj potvrdi s obzirom na to da mu je ista referenca ali s drugačijim činjenicama bila dostavljena u drugom postupku javne nabave (što potvrđuje i sam tužitelj), a koji stav tuženika je potvrđen praksom suda.

10. Tuženik navodi da iz dosadašnje prakse suda proizlazi da poništenje prethodne odluke o odabiru ne znači automatsko isključivanje tada odabranog ponuditelja iz daljnjeg postupka te da naručitelj u ponovnom pregledu ima mogućnost zatražiti

dopunu od ranije odabranog ponuditelja u dijelu dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti čime bi se mogao otkloniti nedostatak ponude. Tvrdi da je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda odabrani ponuditelj dostavio novu potvrdu o urednom izvođenju radova, potpisanu od strane oba člana konzorcija, a koja se potvrda od potvrde od 25. srpnja 2022. razlikuje samo u pogledu vrijednosti (846.313,22 eura) i vrsti radova na koje se ta vrijednost odnosi (ugradnja opreme u sklopu izgradnje željezničko-cestovnih prijelaza) dok su predmet, opseg i opis ugovora ostali isti. Tvrdi da je navedenim pojašnjenjem odabrani ponuditelj samo pojasnio na koju točno vrstu radova se njegovo iskustvo odnosi te koja je točna vrijednost tih radova, a s obzirom na to da su radovi u svojoj ukupnosti, kao i njihova vrijednost, ostali isti kao i u potvrdi od 25. srpnja 2022. Navodi da je imajući na umu da primjena članka 293. i članka 263. ZJN 2016 upravo podrazumijeva dodatni i detaljniji opis ranije priloženog dokaza te da je takav stav tuženika potvrđen sudskom praksom. Tvrdi da je pravilno utvrdio da je jasnim određenjem vrste radova druge ugovorne strane nedvojbeno dokazao iskustvo odabranog ponuditelja u izvođenju radova kako je traženo točkom 4.3. dokumentacijom o nabavi.

11. Nadalje tuženik citira članak 293. ZJN te navodi da je u predmetnom postupku javne nabave sukladno točki 8.3. dokumentacije o nabavi kriterij za odabir ponude ekonomski najpovoljnija ponuda prema kriterijima: cijena ponude (bez PDV-a) i razdoblje osiguravanja zamjene dijelova ugrađene opreme o trošku ugovaratelja. Tvrdi da nijedan od spornih dokumenata koje je naručitelj upotpunjavao u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda nije u vezi s kriterijem za odabir ponude ni ponuđenim predmetom nabave nego su dostavljeni dokumenti u vezi s kriterijem za odabir gospodarskog subjekta (tehnička i stručna sposobnost). Navodi da kada bi se prihvatilo tužiteljevo tumačenje odredbe članka 293. ZJN 2016 na način da svaki ispravak ili dopuna dokumenata nakon isteka roka za dostavu ponuda samo po sebi predstavlja nedopušteno pregovaranje, da u postupku javne nabave de facto ne bi bila moguća primjena članka 293. ZJN 2016, što bi za posljedicu imalo smanjenje učinkovitosti javne nabave i neekonomično trošenje javnih sredstava, jer da bi naručitelji bili prisiljeni odabrati ekonomski nepovoljniju ponudu samo zbog formalnih nedostataka, a što je protivno načelu razmjernosti te intenciji i smislu ZJN 2016.

12. Zatim tuženik dostavlja primjere presuda te se poziva na ustaljenu sudsku praksu koja potvrđuje mogućnost naknadne dostave ne samo pojašnjenja i dopune prethodno dostavljenih dokaza nego i dostavljanje dokumenata koji nisu bili dostavljeni u samoj ponudi. Tvrdi da su u konkretnom slučaju dostavljenim upotpunjavanjem samo navedene informacije koje je odabrani ponuditelj propustio navesti, a koje tužitelj sadržajno ne osporava. Navodi da tužitelj ni u žalbi ni sada u tužbi ne osporava vrijednost upotpunjenu u izjavi Elektrocentar Petek d. o. o. o stavljanju resursa na raspolaganje, da ne osporava valjanost prijevoda potvrda kao ni valjanost potpisa drugog člana konzorcija na referenci Grčke državne željeznice. Tvrdi da se radi o upotpunjavanju dokumenata koji su dostavljeni u roku za dostavu ponuda te da njihovim upotpunjavanjem nije došlo do pregovaranja o cijeni ili o razdoblju osiguravanja zamjene dijelova ugrađene opreme o trošku ugovaratelja ni o ponuđenom predmetu nabave (kriterij za odabir ponude) niti o predmetu nabave te da je slijedom navedenoga pravilno utvrdio neosnovanost navoda tužitelja.

13. Zainteresirana osoba Altpro d. o. o. u odgovoru na tužbu navodi da su se naručitelj i tuženik u potpunosti pridržavali svih zakonskih odredaba i načela te da su postupili upravo prema presudi Visokog upravnog suda poslovni broj UsII-162/23 od

9. studenoga 2023. kojom je sud uočio nedostatke u formalnom postupku uslijed čega je poništio rješenje tuženika i vratio predmet na postupanje naručitelju, time da je naveo nedostatke, a nigdje nije naveo da su neotklonjivi. Navodi da je naručitelj postupio u skladu s presudom, ZJN 2016 i propisanim formalnim postupkom te pozvao ponuditelja da otkloni nedostatke kroz institut pojašnjenja i dopune ponude što je ponuditelj i učinio, a što je tuženik predmetnim rješenjem i potvrdio. Navodi da je naručitelj upravo prema navedenoj presudi poništio odluku o odabiru i pokrenuo ponovni pregled i ocjenu ponuda te da je upravo na temelju uputa i zaključaka presude donio novu odluku o odabiru što proizlazi i iz Zapisnika o ponovnom pregledu i ocjeni ponuda.

14. Zainteresirana osoba navodi da naručitelj nije postupio protivno presudi ni ZJN 2016 kada je odabranom ponuditelju dao priliku da na temelju članaka 263. i 293. ZJN 2016 dostavi pojašnjenje/upotpunjenje ponude odnosno dostavljene reference kako bi sukladno shvaćanju suda dokazao da je upravo on izvođač koji ima iskustva u izvođenju radova u sličnim uvjetima odnosno da je obavio radove na modernizaciji i/ili rekonstrukciji i/ili nadogradnji i/ili obnovi i/ili izgradnji željezničkih cestovnih prijelaza, kako je traženo točkom 4.3.a dokumentacije o nabavi. Tvrdi da ovaj postupak nije nezakonit ni neobičan već da je standardna praksa u javnoj nabavi koja omogućava naručitelju razjašnjavanje nejasnoća i osigurava donošenje odluke na temelju potpune i točne informacije. Citira članak 293. ZJN 2016 te navodi da u skladu s istim naručitelj ima pravo zatražiti pojašnjenje ponude kako bi se osigurala transparentnost i pravednost postupka pa da je naručitelj imao potpuno pravo iskoristiti institut pojašnjenja, a koji nije ni u jednom dijelu predstavljao pregovaranje u smislu mijenjanja bitnih elemenata ponude, već da se koristio upravo za razjašnjenje nejasnih ili nedovoljno detaljnih dijelova ponude, koji su bili rezultat prethodne tužbe istog tužitelja.

15. Zainteresirana osoba navode tužitelja da je tuženik trebao postupiti prema odredbi članka 404. stavaka 1. i 2. točke 6. ZJN 2016 po službenoj dužnosti, smatra pogrešnom interpretacijom spomenute presude iz koje jasno proizlazi da sud takvu povredu nije smatrao osobito bitnom povredom postupka pa da sukladno tome nije bilo potrebe za poništenjem postupka javne nabave. Naglašava da u skladu s tim ponuditelj ni u jednom dijelu nije nakon roka za dostavu izmijenio svoju ponudu, a da je točno da je ponuda pojašnjavana i dopunjavana, međutim tvrdi da se ista nije mijenjala te da je sve provedeno u potpunosti u skladu sa ZJN 2016. Navodi da praksa na koju se tužitelj poziva nije primjenjiva u ovom postupku zbog različitog činjeničnog stanja.

16. Zainteresirana osoba nadalje navodi da se u kontekstu zakona definicija radova odnosi između ostalog i na instalaciju i ugradnju opreme, što tužitelj opetovano nastoji osporiti, a da navodi istog o tome da odabrani ponuditelj u svom ESPD obrascu nije naveo popis radova nisu istiniti, već da su konstruirani s ciljem opstrukcije postupka i nanošenja štete odabranom ponuditelju, posebno kada se uzme u obzir činjenica da tužitelj ni na koji način ne može ostvariti ugovor s naručiteljem u ovom postupku javne nabave. Tvrdi da su svi navodi tužitelja usmjereni na osporavanje reference i upućivanje na pregovaranje u postupku nabave potpuno promašeni jer da tehnička i stručna sposobnost odabranog ponuditelja nije dovedena u pitanje, a da predmetna referenca nije sadržajno odstupala od materijalnih zahtjeva iz dokumentacije o nabavi. Navodi da je naručitelj radi postizanja maksimalne transparentnosti uložio dodatan trud kako bi se odabrana ponuda pojasnila u svim „spornim“ segmentima, a što je u konačnici potvrdio i tuženik.

17. Zainteresirana osoba navodi da su svi navodi tužitelja usmjereni na osporavanje reference i upućivanje na pregovaranje u postupku nabave potpuno promašeni te ističe da odabrani ponuditelj nije izmijenio svoju ponudu nakon isteka roka za dostavu ponuda, već da je isključivo prema zahtjevima naručitelja obrazlagao terminologiju i ukazivao na istinitost vlastite tehničke i stručne sposobnosti, a da se kontinuirano upućivanje tužitelja na pregovaranje u postupku pregleda i ocjene ponuda svodi samo na njegovo subjektivno mišljenje radi interpretacije dijela presude izvučenog iz konteksta.

18. Nadalje zainteresirana osoba navodi da je tužiteljevo povlačenje dokumenata iz drugih postupaka, širenje tužbenih navoda na druge postupke i izvlačenje paušalnih zaključaka koje primjenjuje na ovaj postupak krajnje neprimjereno, neprikladno i nedopušteno prema ZJN i da nije jasno zašto bi odabrani ponuditelj sada trebao pojašnjavati tužitelju dokumentaciju iz drugog postupka javne nabave. Navodi da tužitelj koristi pojam formalnosti postupka s ciljem ostvarenja neutemeljenih tužbenih zahtjeva u vlastitu korist, manipulirajući pri tom informacijama izvučenim iz konteksta dosadašnjih presuda i rješenja, bez sagledavanja postupka u cjelini. Navodi da tužitelj kroz cijelu tužbu u više navrata kao ključan element iznosi točku 66. presude od 9. studenoga 2023. kojom želi prikazati da je prilikom pregleda i ocjena ponuda „došlo do pregovaranja u smislu odredbe članka 293. stavka 2. ZJN 2016“ zbog čega smatra da je postupanje tuženika kasnije nezakonito, ali da je pritom potpuno promašio sam smisao spomenute presude koje je bitno drugačije od citirane rečenice iz točke 66. Navodi da je iz toga vidljivo da tužitelj izdvaja pojedine rečenice iz prethodne presude bez razumijevanja cjelokupnog konteksta, čime se pokušava stvoriti lažni dojam o nepravilnostima. Ističe da je tuženik u svom rješenju sagledao sve relevantne činjenice i okolnosti te donio odluku u skladu sa zakonom i načelima javne nabave.

19. Zainteresirana osoba navodi da je Ustavni sud u više svojih odluka istaknuo da formalizam ne smije postati svrha samome sebi te da pravila postupka ne smiju biti prepreka ostvarivanju materijalne pravde. Tvrdi da je tuženik donio zakonito rješenje, no da tužitelj odbija prihvatiti činjenicu da se predmet ne može sagledavati jednostrano, zbog čega nastoji prikazati odluku tuženika nezakonitom. Navodi da prethodna presuda Visokog upravnog suda konstatira određene nepravilnosti u postupku, ali da nije donijela zaključak o nevaljanosti ponude, da se odnosila na specifičan dio postupka, ali da nije sadržavala izričitu naredbu ili zaključak da ponuda ne može bit prihvaćena. Tvrdi da tužitelj izvlači pojedine rečenice iz konteksta, ne uzimajući u obzir cjelinu presude i njene implikacije. Navodi da tužitelj pogrešno tumači presudu tvrdeći da je svako dodatno pojašnjenje ponude jednako pregovaranju i da sud nije donio odluku da je ponuda nevaljana već da je ukazao na proceduralne nepravilnosti koje su ispravljene kroz pojašnjenje, a da je tuženik pravilno ocijenio da je traženje pojašnjenja u ovom kontekstu bilo zakonito i u skladu s propisima te da je ispravno postupio prilikom odbijanja žalbe.

20. Zainteresirana osoba navodi da je kroz prethodni žalbeni postupak dokazano i nedvojbeno utvrđeno da „pregovaranje“ u ovom smislu nije moglo biti tumačeno kao osobito bitna povreda jer se radilo o pojašnjavanju koje je bilo provedeno na transparentan način te nije narušilo načela pravednosti, jednakosti i nediskriminacije među ponuditeljima. Ističe da je ključna transparentnost postupka i osiguranje da navedeno „pregovaranje“ nije dovelo do favoriziranja određenog ponuditelja ili značajne izmjene bitnih elemenata ponude jer tome u predmetnom postupku nije tako.

S obzirom na sve navedeno, zainteresirana osoba smatra da je tužba neosnovana te da Visoki upravni sud treba potvrditi odluku tuženika.

21. U prvom redu, u odnosu na datum donošenje rješenja tuženika, valja navesti da se radi o očiglednoj pogrešci u pisanju odnosno očitaj netočnosti koju tuženik koji je donio predmetno rješenje, primjenom odredbe članka 104. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09., 110/21.), može ispraviti u svako vrijeme po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke.

22. Što se tiče prijedloga tužitelja za održavanje rasprave, ovaj sud je ocijenio da iz sadržaja tužbe, odgovora na tužbu te očitovanja stranaka i podataka u spisu predmeta, proizlazi da je strankama u predmetnom postupku omogućeno očitovanje o podnescima zaprimljenim tijekom postupka. Stoga je predmetni spor riješio bez održavanja rasprave, ocijenivši da su u predmetnom slučaju raspravljena sva pitanja koja su odlučna za donošenje zakonite odluke te da razlozi zbog kojih se vodi predmetni spor ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja.

23. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

24. Naime, u postupku je utvrđeno da je naručitelj HŽ Infrastruktura d. o. o. iz Zagreba objavio 19. studenoga 2021. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2021/S 0F5-0041497, radi nabave radova na projektu osiguranja i modernizacije željezničko – cestovnih prijelaza (EU). Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju cijene (90 bodova) i razdoblja osiguravanja zamjene dijelova ugrađene opreme o trošku ugovaratelja (10 bodova).

25. Pristigle su četiri ponude koje je naručitelj ocijenio valjanima te je odlukom o odabiru broj: 3-334/22-P od 7. rujna 2022. odabrao ponudu Altpro d. o. o. iz Zagreba. Na navedenu odluku o odabiru je neodabrani ponuditelj AŽD Praha s. r. o., Prag, Češka Republika (ovdje tužitelj) izjavio žalbu koju je rješenjem od 20. listopada 2022. Državna komisija odbila kao neosnovanu. Protiv Državne komisije, tužitelj je pokrenuo upravni spor osporavajući zakonitost navedenog rješenja od 20. listopada 2022. te je Visoki upravni sud presudom poslovni broj: UsII-162/23-9 od 9. studenoga 2023. poništio rješenje Državne komisije od 20. listopada 2022., poništio odluku o odabiru broj 3-334/22-P od 7. rujna 2022. i odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

26. U ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, naručitelj je odlukom o odabiru broj PU-31/24 od 29. siječnja 2024. ponovo odabrao ponudu ponuditelja Altpro d. o. o. iz Zagreba, a tužitelj je na navedenu odluku podnio žalbu koju je Državna komisija predmetnim rješenjem odbila kao neosnovanu i odbila zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

27. U prvom redu valja navesti da tužitelj u tužbi u više navrata ponavlja kako je u obrazloženju presude ovog suda poslovni broj: UsII-162/23-9 od 9. studenoga 2023. navedeno da je po pitanju reference Grčke državne željeznice došlo do pregovaranja te smatra da naručitelj u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda nije bio ovlašten pozvati odabranog ponuditelja na dostavu pojašnjenja ponude. Međutim, tužitelj je spomenute navode tumačio van konteksta cijele presude i obrazloženja iste, jer ovaj sud u navedenoj presudi nije upućivao na osobito bitnu povredu postupka javne nabave iz članka 404. stavak 2. točku 6. ZJN 2016 na koju Državna komisija pazi

po službenoj dužnosti. Naprotiv, iz obrazloženja navedene presude proizlazi da je ovaj sud razmatrao udovoljava li ponuda odabranog ponuditelja uvjetima iz točka 4.3.a Dokumentacije o nabavi i na kraju, prijašnje rješenje Državne komisije i odluka o odabiru poništeno je jer odabrani ponuditelj nije dokazao da je upravo on, unatoč dostavljenim pojašnjenjima, izvođač koji ima iskustva u izvođenju radova u sličnim uvjetima.

28. U ponovnom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj je u skladu s odredbama članaka 263. i 293. ZJN 2016 od odabranog ponuditelja zatražio nadopune i pojašnjenja ponude, što je odabrani ponuditelj uz poštivanje načela jednakog tretmana i transparentnosti i učinio. Tužitelj paušalno i neargumentirano tvrdi da je odabrani ponuditelj nakon roka za dostavu izmijenio ponudu jer se u predmetnom slučaju nije radilo o izmjeni već o dopuni i pojašnjenju ponude, kako je to pravilno ocijenio i tuženik. Postupanje naručitelja nije imalo utjecaj na kriterije za odabir ponude već je naručitelj u skladu s prethodnom presudom ovog suda i odredbama ZJN 2016 od ponuditelja zatražio dopunu i pojašnjenje dostavljenih dokumenata te zahtijevanjem naručitelja nije došlo do izmjene ponude po preteku roka za dostavu iste. U predmetnom slučaju odabrani ponuditelj je dostavljenim pojašnjenjem pojasnio na koju vrstu radova se njegovo traženo iskustvo odnosi i koja je točna vrijednost tih radova. Također je dostavio i novu potvrdu o izvođenju radova koju su potpisala oba člana konzorcija Sidirodromika Erga A.T.E. – Diolkos O.E., dok je u prethodnom postupku sporna referenca bila potpisana od samo jednog člana i to Sidirodromik Erga.

29. Isto tako je u ponovljenom postupku, u odnosu na oslanjanje na gospodarskog subjekta Elektrocentar Petek d. o. o., na traženje naručitelja odabrani ponuditelj dostavio dopunjenu izjavu o stavljanju resursa na raspolaganje u kojoj je dopunjen dio koji se odnosi na navod o izvođenju dijela radova za koje su resursi stavljeni na raspolaganje tako da su kao vrsta radova navedeni elektromontažni/elektrotehnički i građevinski radovi te je kao vrijednost naveden iznos od 2.473.095,41 euro bez PDV-a. S obzirom na to da je gospodarski subjekt na kojeg se odabrani ponuditelj oslonio kao i stručnjaci koje je istom stavio na raspolaganje bili navedeni već u inicijalnoj ponudi, to pojašnjavanjem izjave u dijelu koji se odnosi na navod o izvođenju dijela radova (vrsti i vrijednosti) nije došlo do izmjene ponude. U ponovnom postupku pregleda i ocjene ponuda dopunjene su i pojašnjene potvrde u odnosu na jezik i pismo na koji je ovaj sud također ukazao prethodnom presudom, a sve navedeno predmetnom tužbom tužitelj sadržajno ne osporava, već neosnovano i neargumentirano navodi da je i u fazi nove ocjene ponuda došlo do ponovnog pregovaranja.

30. U odnosu na navode tužitelja da odabrani ponuditelj istu referencu proizvoljno mijenja i prilagođava potrebama različitih natječaja, navodi se da isto nije od utjecaja na predmetni postupak, niti utječe na zakonitost istog.

31. Ovdje valja navesti da je tužitelj tijekom žalbenog postupka isticao iste prigovore kao u tužbi, a na koje prigovore je Državna komisija u cijelosti odgovorila uz jasno i razložno obrazloženje. Po ocjeni ovog suda, Državna komisija je u skladu s člankom 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016 pravilno odbila žalbu tužitelja, a kako tužitelj nije uspio sa žalbom, pravilno je, primjenom članka 431. stavka 4. ZJN 2016 odbijen i zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

32. Slijedom navedenog ovaj sud je ocijenio rješenje Državne komisije zakonitim te je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev i odlučio kao u izreci ove presude (t. l. izreke).

33. Kako tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu, na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a, odbijen je zahtjev istog za naknadu troškova spora (t. II. izreke).

U Zagrebu 11. lipnja 2024.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur.

Broj zapisa: **9-30869-33be4**

Kontrolni broj: **09180-21702-e8d53**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Lidija Rostaš, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.